

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 26Sa/34/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5018200366
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Poláčková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5018200366.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v konaní pred sudkyňou JUDr. Veronikou Poláčkovou, v právnej veci žalobcu: Ing. F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. č. XXX, zastúpený advokátom: JUDr. Jaroslav Kiapeš, Advokátska kancelária, Y. XXXX/XX, XXX XX Z. H., proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Vysokoškolákov 8556/33B, 010 08 Žilina, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. OÚ-ZA-OOP1-2018/025321/Zan zo dňa 10.07.2018, takto

rozhodol:

Správny súd zrušuje rozhodnutie žalovaného č. OÚ-ZA-OOP1-2018/025321/Zan zo dňa 10.07.2018 a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovi priznáva náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Prvostupňovým správnym rozhodnutím č. OU-LM-OVVS-2018/001203 zo dňa 19.03.2018 Okresný úrad Liptovský Mikuláš (ďalej len prvostupňový správny orgán) rozhodol tak, že Ing. F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, okres Z. H. je vinný zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, ktorého skutkovú podstatu naplnil tým, že v správe o povesti k veci 1T/11/2014 - Mgr. Y. J. č.j. 198-4/Žk-Dá/2017 zo dňa 11.09.2017 a ktorá bola oboznamovaná dňa 02.11.2017 okolo 09:00 hod. na verejnom pojednávaní Okresného súdu Liptovský Mikuláš sudkyňou súdu pred tretími osobami, uviedol vo vzťahu k osobe Mgr. Y. J. okrem iného výrok: „Svojimi sťažnosťami terorizuje občanov a rozvracia medzilidské susedské vzťahy“, teda narušil občianske spolunažívanie tým, že Mgr. Y. J. ublížil na cti tým, že ju urazil.

V zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a § 49 ods. 2 zákona o priestupkoch za spáchaný priestupok mu bola uložená pokuta vo výške 30,- €, ktorú je povinný zaplatiť do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti. Podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch mu bola uložená povinnosť uhradiť štátu trovy konania vo výške 16,- €.

V odôvodnení prvostupňový správny orgán uviedol, že správne orgánu Mgr. Y. J. doručila návrh na prejednanie priestupku dňa 27.11.2017 emailom bez zaručeného elektronického podpisu a následne dňa 30.11.2017 písomne s jej vlastnoručným podpisom. Správny orgán požiadal o objasnenie OO PZ Liptovský Mikuláš. Správny orgán začal na základe návrhu Mgr. Y. J., ktorý urobila dňa 08.01.2018 na OO PZ Liptovský Mikuláš, a ktorý bol doručený správne orgánu dňa 10.01.2018, priestupkové konanie voči Ing. F. B. pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, ktorého skutkovú podstatu naplnil spôsobom uvedeným vo výrokovej časti rozhodnutia. Navrhovateľka uviedla, že trvá na podanom návrhu, ktorý podala dňa 08.01.2018 na OO PZ Liptovský Mikuláš a ktorý zaslala na Okresný úrad Liptovský Mikuláš dňa 27.11.2017. Vo svojom návrhu doručenom Okresnému úradu Liptovský Mikuláš, odboru všeobecnej vnútornej správy dňa 27.11.2017 a následne dňa 30.11.2017 uviedla, že dňa 02.11.2017 bol pred tretími osobami oboznamovaný obsah písomnosti „Správa o povesti“ č. 198/4/Žk-Dá zo dňa 11.09.2017, pod správou bol podpis „Ing. F.

B., starosta obce“ a pečiatka obce. V predmetnej správe je okrem iného uvedený aj výrok: „Svojimi sťažnosťami terorizuje občanov a rozvracia medziľudské susedské vzťahy.“ Navrhovateľka mala za to, že taký výrok bol spôsobilý ohroziť jej vážnosť u ostatných spoluobčanov, ľudí v spoločnosti. Žije usporiadaným životom a ako učiteľka viedla žiakov i naďalej ľudí k etickému spôsobu správania, k zodpovednému plneniu povinností, k čestnosti a pravdovravnosti. Nepravdivý a zároveň nevhodný výrok o jej osobe od druhej osoby oboznamovaný na verejnosti pred tretími osobami môže v značnej miere poškodzovať jej meno, česť a úctu v spoločnosti. Vychádzajúc z významu slova teror (politika zastrašovania a potláčania protivníkov uskutočňovaná cestou extrémne drsných násilníckych spôsobov), podľa jej názoru výrok páchatel'a priestupku o terorizovaní, keď terorizovanie páchatel' priestupku pripisuje jej osobe, dosahuje i hranicu ohovárania. V prípade, že taký výrok páchatel' poskytol tretej osobe a nastalo oboznamovanie s výrokom pred tretími osobami na verejnosti, tento ale nezodpovedal a ani nepreukázal, na základe čoho by malo ísť o ním spomínané terorizovanie a rozvracanie, preto musel považovať predmetný výrok i za formu útoku F. B. práve proti jej osobe za účelom znižovania dôstojnosti, vážnosti jej osoby v spoločnosti.

Navrhovateľka v konaní o priestupku žiadala, aby menovanému bola uložená výchovná sankcia, ak nie aj pozastavenie výkonu činnosti, pre opakujúce sa urážanie jej osoby, čo jej spôsobilo okrem dehonestácie pred tretími osobami aj psychickú traumu a šok, keďže nie je zvyknutá na také správanie voči svojej osobe a ani si neželá takéto správanie na verejnosti voči nej zo strany páchatel'a priestupku. Ďalej požadovala písomné ospravedlnenie v dvoch vyhotoveniach, jedno doručiť na jej adresu, druhé doručiť aj príjemcovi už doručenej hore uvedenej správy o povesti.

Prvostupňový správny orgán v rozhodnutí uviedol, že obvinený Ing. F. B. po poučení a po oboznámení sa so skutkom, ktorý sa mu kladie za vinu, uviedol, že bol ochotný uzavrieť zmier s navrhovateľkou za podmienok, ktoré určí. Nakoľko k uzavretiu zmiernosti nedošlo, vypovedal, že správu o povesti na Mgr. Y. J., ktorá bola čítaná na verejnom súdom pojednávaní dňa 02.11.2017, vypracovával on a je pravda, že okrem iného obsahovala výrok, ktorý v návrhu uvádza Mgr. Y. J.. Správu vypracoval na základe dožiadania Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši, ktorému ju doručil. Nikde inde doručovaná nebola. Takýto výrok uviedol, pretože v jeho slovnej zásobe nie je iné synonymum ako to, ktoré bolo uvedené v petícii doručenej obci 07.11.2016 pod spisovou značkou 369/2016. Petíciu vrátil na doplnenie, pretože nespĺňala všetky náležitosti petície a po jej opätovnom doručení ju uložil, ďalej na ňu nijako nereagoval. Správny orgán predložil správu o povesti vypracovanú na Mgr. Y. J. pre Okresný súd v Liptovskom Mikuláši.

V odôvodnení prvostupňový správny orgán uviedol, že vykonal dôkazy, ktoré hodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach. Oboznámil sa so Správou o povesti na Mgr. Y. J. č.j. 198-4/Žk-Dá/2017 zo dňa 11.09.2017, vypočul obvineného, ktorý uviedol, že správu vypracoval na základe dožiadania Okresného súdu Liptovský Mikuláš, ktorému ju doručil. Nikde inde doručovaná nebola. Takýto výrok uviedol, pretože v jeho slovnej zásobe nie je iné synonymum ako to, ktoré bolo uvedené v petícii, doručenej dňa 07.11.2017 pod spisovou značkou 369/2016.

Priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch sa dopustí ten, kto inému ublíži na cti tým, že ho urazí alebo vydá na posmech. Priestupok možno spáchať slovným alebo písomným prejavom, výrokom, ale aj posunkom, vyobrazením ako aj fyzickým napadnutím, pokiaľ nedôjde k ublíženiu na zdraví.

Za občianske spolunažívanie možno považovať súhrn pravidiel správania sa, ktorých dodržanie nad rámec právnych noriem je podľa všeobecného názoru, presvedčenia nevyhnutnou podmienkou pokojného, usporiadaného, riadneho spolunažívania osôb v danom mieste, čase a situácii.

Objektom priestupku je v danom prípade občianske spolunažívanie medzi obvineným Ing. F. B. a navrhovateľkou Mgr. Y. J..

Po stránke objektívnej je pre naplnenie skutkovej podstaty priestupku nutné, aby konanie obvineného smerovalo k narušeniu občianskeho spolunažívania, aby jeho konaním bolo občianske spolunažívanie v konkrétnom prípade narušené a aby medzi konaním a následkom, teda narušením občianskeho spolunažívania bola príčinná súvislosť.

Príčinná súvislosť medzi konaním obvineného a následkom, teda porušením občianskeho spolunažívania urážkou na cti je jednoznačne preukázané.

Po stránke objektívnej zákon nevyžaduje na naplnenie skutkovej podstaty citovaného priestupku zavinenie úmyselné, postačuje aj zavinenie z nebanlivosti.

Obvinený vykonáva funkciu starostu obce, má dostatočné skúsenosti so spôsobom vyjadrovania sa v úradnom styku. Správny orgán považuje preto za preukázané, že použitím expresívnych výrazov v Správe o povesti 1T/11/2014 - Mgr. Y. J. č.j. 198-4/Žk-Dá/2017 zo dňa 11.09.2017, a ktorá bola

oboznamovaná dňa 02.11.2017 okolo 09:00 hod. na verejnom pojednávaní Okresného súdu Liptovský Mikuláš sudkyňou súdu pred tretími osobami urazil navrhovateľku.

Jeho konanie správny orgán po stránke objektívnej kvalifikoval prinajmenšom ako vedomú nedbanlivosť, keď sa spoliehal na to, že správu vypracoval na základe dožiadania Okresného súdu Liptovský Mikuláš a uviedol v nej skutočnosti, ktoré sú mu známe ako starostovi obce a o ktorých predpokladá, že ich zhodnotil objektívne.

Vyhodnotením dôkazov považoval správny orgán za jednoznačne preukázané, že Ing. F. B. použitím expresívnych výrazov o osobe Mgr. Y. J. jej ublížil na cti tým, že ju urazil, a to spôsobom popísaným vo výrokovej časti rozhodnutia, preto ho správny orgán uznal vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 psím. a) zákona o priestupkoch.

Pri výbere druhu sankcie a určení výšky pokuty správny orgán bral do úvahy okolnosti, za akých k priestupku došlo, keď páchatel správu vypracoval na základe dožiadania okresného súdu, spôsob spáchania priestupku.

Vo vzťahu o navrhovanom zákaze činnosti správny orgán poukázal na § 14 zákona o priestupkoch, z ktorého vyplýva, že zákaz činnosti možno uložiť za priestupky uvedené v osobitnej časti tohto zákona alebo v inom zákone a na čas v nich ustanovený, najdlhšie na päť rokov, a ak ide o činnosť, ktorú páchatel vykonával v pracovnom alebo v inom obdobnom pomere alebo na ktorú treba povolenie alebo súhlas štátneho orgánu a ak páchatel spáchal priestupok touto činnosťou alebo v súvislosti s ňou.

Podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch občanovi, ktorý bol uznaný vinným z priestupku, ako aj navrhovateľovi, ak bolo konanie začaté na jeho návrh na zastavené, uloží správny orgán povinnosť uhradiť štátu trovy spojené s prejednaním priestupku.

2. Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. V odvolaní uviedol, že prvostupňový správny orgán vo veci rozhodol predčasne, bez náležitého objektívneho zhodnotenia všetkých dôkazov, ako aj skutočnosti, ktoré sú mu známe z jeho vlastnej činnosti a pri rozhodovaní vychádzal len z tvrdení navrhovateľky. Správny orgán predovšetkým pochybil v tom, že celé jeho konanie pri vypracovaní správy o povesti pre Okresný súd Liptovský Mikuláš považoval za konanie súkromnej fyzickej osoby a nie za plnenie si funkčných povinností starostu obce. Správny orgán nevzal do úvahy, že právomoc starostu obce vymedzuje § 13 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, z ktorého vyplýva, že starosta zastupuje obec vo vzťahu k štátnym orgánom. Z uvedenej skutočnosti vychádzal, preto v správe o povesti použil slovné spojenie „Svojimi sťažnosťami terorizuje občanov ...“, len prevzal tvrdenie z petície občanov Obce E., ktorá bola doručená na Obecný úrad v E. dňa 07.11.2016 a doplnená na základe výzvy Obce E. zo dňa 09.11.2016, ktorá bola obci doručená dňa 10.11.2016. Túto petíciu podpísalo 60 občanov Obce E., čo je 22,99 % plnoletých občanov. Mal za to, že práve nezohľadnením názoru uvedených občanov by zavádzal súd a práva o povesti mohla byť kvalifikovaná ako nepravdivá.

V odvolaní ďalej uviedol, že správa o povesti bola vypracovaná na základe žiadosti Okresného súdu Liptovský Mikuláš na prejednanie v trestnej veci obžalovanej Mgr. Y. J.. Z uvedeného jednoznačne vyplývalo, že pri jej vypracovaní cieľom jeho konania nemohla byť v žiadnom prípade urážka Mgr. J. na verejnosti. Súd rozhoduje nezávisle na základe procesných postupov vyplývajúcich z právnych predpisov. O prečítaní správy na verejnosti rozhodoval súd a nie on. Keď správny orgán v predmetnom rozhodnutí uvádzal, že príčinná súvislosť medzi konaním obvineného a následkom, teda porušením občianskeho spolunažívania urážkou na cti je jednoznačne preukázaná, v rozhodnutí absentuje riadne odôvodnenie objektívnej stránky konania a už vôbec nie je preukázaný práve kauzálny nexus, ktorý správny orgán považoval napriek nepreukázaniu za jednoznačne preukázaný. V závere odvolania vyslovil pochybnosť o dátume začatia priestupkového konania uvedeného v predmetnom rozhodnutí správneho orgánu. Návrh Y. J. v písomnej forme bol doručený správneho orgánu 30.11.2017. V zmysle § 18 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. konanie je začaté dňom, keď podanie účastníka konania došlo správneho orgánu príslušnému vo veci rozhodnúť. Napriek tomu správny orgán, ako je uvedené na začiatku odôvodnenia rozhodnutia, začal priestupkové konanie na základe návrhu navrhovateľky, ktorý urobila 08.01.2018 na Obvodnom oddelení PZ Liptovský Mikuláš. Na podporu svojich tvrdení uvedených v odvolaní žalobca doplnil odvolanie o rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR v obdobných veciach.

3. O odvolaní žalobcu rozhodol žalovaný rozhodnutím č. OÚ-ZA-OOP1-2018/025321/Zan zo dňa 10.07.2018 tak, že odvolanie zamietol a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Liptovský Mikuláš, odbor všeobecnej vnútornej správy č. OÚ-LM-OVVS-2018/001203 zo dňa 19.03.2018.

V žalobe žalobca uviedol, že ako starosta Obce E. na žiadosť súdu podal správu o povesti o Mgr. Y. J. v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš sp.zn. 1T/11/2014, v ktorej bola Mgr. J.

v procesnom postavení obvinenej a uviedol výrok „Svojimi sťažnosťami terorizuje občanov a rozvracia medziľudské susedské vzťahy“. Žalobca vypracoval správu o povesti ako starosta, zástupca obce, čiže verejný činiteľ.

V žalobe ďalej namietal, že priestupku proti občianskemu spolunažívaniu sa môže dopustiť iba osoba v postavení občana, teda nie starosta ako verejný činiteľ. Zákon o priestupkoch v časti priestupky proti občianskemu spolunažívaniu poskytuje ochranu riadnemu občianskemu spolunažívaniu. Z pojmu občianske spolunažívanie vyplýva, že musí ísť o vzťah medzi občanmi, žalobca však nevystupoval ako občan, ale ako zástupca obce.

K samotnému výroku, že Mgr. Y. J. „Svojimi sťažnosťami terorizuje občanov a rozvracia medziľudské a susedské vzťahy“ uviedol, že vychádzal zo skutočností jemu známych ako starostovi obce o Mgr. J. a najmä z petície 60 občanov Obce E., ktorí v petícii uviedli, že činnosť Mgr. J. považujú za občiansky terorizmus.

V žalobe ďalej namietal, že rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu je nezákonné, pretože nie sú naplnené všetky znaky skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a rozhodnutie je nepreskúmateľné, pretože nie je dostatočne odôvodnené, a to najmä v časti znakov skutkovej podstaty priestupku. Rozhodnutie žalovaného je všeobecné a nepresvedčivé. Rozhodnutím žalovaného boli porušené aj základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť aj na zásady správneho trestania.

Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby správny súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 15.11.2018. Uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižava rozhodnutia zo dňa 10.07.2018. Nestotožnil sa s názorom žalobcu, že osoba v postavení verejného činiteľa sa nemôže dopustiť priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Pojem občianske spolunažívanie nie je nikde definovaný, avšak všeobecne pod ním možno rozumieť súhrn pravidiel správania sa, ktorých dodržiavanie je podľa všeobecného názoru a presvedčenia nevyhnutnou podmienkou pokojného, usporiadaného a riadneho spolunažívania osôb v danom mieste, čase a situácii. Občianske spolunažívanie ako neurčitý právny pojem možno definovať ako určitý súhrn ustálených pravidiel konania a správania sa v spoločnosti, ktorý je založený na rešpektovaní práv ostatných ľudí, a ktorých dodržiavanie v určitom čase a mieste je v spoločnosti obvyklé (rozsudok NS SR sp.zn. 10Sžo/77/2016 zo dňa 25.10.2017). Skutočnosť, že niekto koná ako verejný činiteľ, ešte neznamená, že sa na neho pravidlá občianskeho spolunažívania nevzťahujú, v zmysle z ust. § 9 ods. 2 a 3 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa pravidlá občianskeho spolunažívania týkajú aj sudcov, prokurátorov, či prezidenta SR.

Žalovaný vo vyjadrení ďalej uviedol, že verejný činiteľ SR je aj naďalej občanom SR, že sa na neho vzťahuje zákon o priestupkoch a v prípade, že vo svojom postavení koná spôsobom porušujúcim pravidlá správania sa v spoločnosti, ktoré sa v danom čase a mieste považujú za obvyklé, môže svojim konaním naplniť skutkovú podstatu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Objekt priestupku - občianske spolunažívanie v danom prípade neabsentuje, a to napriek skutočnosti, že sa skutku dopustil verejný činiteľ.

Pokiaľ ide o objektívnu stránku žalovaný sa pridrižava zdôvodnenia svojho rozhodnutia, teda že v prípade podozrenia zo spáchania priestupku urážky na cti správny orgán musel zhodnotiť, či spôsob urážky bol objektívne, teda podľa všeobecnej verejnej mienky spôsobilý ublížiť inému na cti. Odvolací správny orgán spolu s prvostupňovým dostatočne odôvodnili aj tento znak skutkovej podstaty priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku priestupku žalovaný poukázal na skutočnosť, že v prípade priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch pre jeho spáchanie postačuje nedbanlivostné konanie, teda vedomá alebo nevedomá nedbanlivosť. Aj v prípade, že by obvinený ako starosta obce nevedel, že výrokom „terorizuje občanov“, môže niekoho uraziť, dopustil by sa spáchanie priestupku, keďže obvinený ako starosta obce vzhľadom na okolnosti a svoje osobné pomery mal a mohol vedieť, že takýmito výrokmi môže niekoho uraziť.

V závere vyjadrenia uviedol, že prvostupňové rozhodnutie, ako aj rozhodnutie žalovaného vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu veci, v konaní boli dodržané

všetky práva účastníkov konania, odvolací správny orgán sa vysporiadal aj s námietkami obvineného, vec bola správne právne posúdená, prvostupňové rozhodnutie spolu s rozhodnutím žalovaného boli riadne zdôvodnené a vydané v súlade so zákonom.

5. Žalobca sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného replikou zo dňa 24.01.2019. Nesúhlasil s tvrdeniami a argumentáciou žalovaného v jeho vyjadrení. Žalobca ako štatutárny orgán Obce E. pri výkone svojej funkcie na žiadosť Okresného súdu Liptovský Mikuláš podal správu o povesti o Mgr. Y. J. v trestnom konaní. Žalobca túto správu nevyhotovil ako občan, ale ako štatutárny zástupca obce, ako verejný činiteľ. Priestupky proti občianskemu spolunažívaniu upravujú vzťahy medzi občanmi. Starosta nemôže byť súčasne aj verejný činiteľ aj štátny občan, ako to uviedol žalovaný. Buď vystupuje ako verejný činiteľ alebo ako občan SR, tieto postavenia však nemôžu byť súčasne. V tomto prípade šlo o vzťah medzi verejným činiteľom teda žalobcom na jednej strane a občanom Mgr. Y. J. na druhej strane. Je pravdou, že zákon č. 372/1990 Zb. o priestupkoch sa vzťahuje aj na sudcov, prokurátorov a podobne, ale pri výkone svojej funkcie, tak ako aj žalobca v postavení starostu sa nemôžu dopustiť priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Žalobca na podporu svojej argumentácie poukázal aj na rozhodnutie konajúceho súdu, konkrétne rozsudok Krajského súdu Žilina sp.zn. 21S/90/2014 zo dňa 19.08.2015 v obdobnej veci, ktorej predmetom bolo, či fyzická osoba ako občan sa môže dopustiť proti starostovi obce pri výkone jeho funkcie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Podľa súdu aj žalovaného nejde o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu medzi občanom a verejným činiteľom z dôvodu, že zákon o priestupkoch nepozná pojem „verejný činiteľ“. Z tohto dôvodu je potrebné analogicky aplikovať definíciu verejného činiteľa z Trestného zákona. Priestupok proti občianskemu spolunažívaniu je len protiprávnym konaním občana proti občanovi.

Vzhľadom na vyššie uvedené absentuje objekt skutkovej podstaty priestupku, t.j. občianske spolunažívanie.

6. Žalovaný k replike dupliku nepodal.

7. Krajský súd v Žiline prejednal vec bez nariadenia pojednávania za splnenia procesnej podmienky stanovenej v § 107 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok a rozsudok verejne vyhlásil podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP.

8. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

Podľa § 178 ods. 1 SSP žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej zákon o priestupkoch) priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihniteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 3 zákona o priestupkoch na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o priestupkoch priestupok je spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel'
a) vedel, že môže svojím konaním porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal na to, že tento záujem neporuší alebo neohrozí, alebo
b) nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, hoci to vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.

Podľa § 49 ods. 1 zákona o priestupkoch priestupku sa dopustí ten, kto

- a) inému ublíži na cti tým, že ho urazí alebo vydá na posmech,
- b) inému z nedbanlivosti ublíži na zdraví,
- c) úmyselne uvedie nesprávny alebo neúplný údaj pred štátnym orgánom, pred orgánom obce alebo pred organizáciou za účelom získania neoprávnenej výhody,
- d) úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním,
- e) sa dopustí konania podľa písmena a) alebo písmena d) na blízkej osobe alebo osobe, ktorá mu bola zverená do starostlivosti alebo výchovy,

f) od iného násilím sám alebo za pomoci ďalších osôb vymáha majetkové práva alebo práva z nich vyplývajúce, o ktorých sa domnieva, že mu patria bez vykonateľného rozhodnutia príslušného orgánu,
g) napomáha osobnou účasťou násilnému vymáhaniu majetkových práv alebo práv z nich vyplývajúcich, hoci na ich vymáhanie niet vykonateľného rozhodnutia príslušného orgánu.

Podľa § 51 zákona o priestupkoch ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

9. Z administratívneho spisu žalovaného mal správny súd preukázané, že prvostupňový správny orgán Okresný úrad Liptovský Mikuláš, odbor všeobecnej vnútornej správy rozhodnutím č. OU-LM-OVVS-201/001203 zo dňa 19.03.2018, ktorým bol Ing. F. B. uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť tým, že vyhotovil správu o povesti k veci 1T/11/2014 - Mgr. Y. J. č.j. 198-4/Žk-Dá/2017 zo dňa 11.09.2017, ktorá bola oboznamovaná dňa 02.11.2017 okolo 09:00 hod. na verejnom pojednávaní Okresného súdu Liptovský Mikuláš sudkyňou súdu pred tretími osobami práve uviedol, že Mgr. Y. J. okrem iného „Svojimi sťažnosťami terorizuje občanov a rozvracia medziľudské susedské vzťahy“, teda narušil občianske spolunažívanie tým, že Mgr. Y. J. ublížil na cti tým, že ju urazil. Bola mu uložená sankcia - pokuta vo výške 30,- € a povinnosť uhradiť štátu trovy konania vo výške 16,- €. Na základe odvolania obvineného rozhodoval žalovaný správny orgán rozhodnutím č. OÚ-ZA-OOP1-2018/025321/Zan z 10.07.2018 tak, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

10. Žalobca v žalobe namietal, že ako starosta Obce E. na žiadosť súdu podal správu o povesti o Mgr. Y. J., teda vypracoval správu o povesti ako starosta, zástupca obce, čiže verejný činiteľ.

Vo vzťahu k tejto námietke súd udáva nasledovné. Súd konštatuje, že v prejednávanej veci ide o vzťah medzi občanom a verejným činiteľom. To, že v čase spáchania skutku bol obvinený verejným činiteľom starostom Obce E., sa tento nemôže kvalifikovať ako vzťah občana k občanovi. Ide o vzťah občana a verejného činiteľa. Obvinený vyhotovením správy pre Okresný súd v Liptovskom Mikuláši nemohol naplniť skutkovú podstatu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. K formálnym znakom priestupku patrí naplnenie skutkovej podstaty priestupku, ktorého znakmi sú objekt, objektívna stránka, subjekt, subjektívna stránka. Objektom priestupku proti občianskemu spolunažívaniu je podľa § 49 ods. 1 zákona o priestupkoch občianske spolunažívanie. Za priestupok preto proti občianskemu spolunažívaniu nemožno považovať konanie verejného činiteľa v tomto prípade starostu obce vo výkone funkcie. Nemohol sa dopustiť priestupku, ktorý mu bol kladený za vinu, keďže v danom prípade nebol porušený objekt chránený ust. § 49 ods. 1 zákona o priestupkoch.

S tvrdením správnych orgánov, že starosta je aj občan SR, sa správny súd nestotožnil s ohľadom nenaplnenia všetkých znakov priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, jeho materiálneho znaku a predovšetkým formálneho znaku. Zákon o priestupkoch nepozná pojem verejný činiteľ, z tohto dôvodu je preto potrebné analogicky aplikovať definíciu verejného činiteľa z Trestného zákona. Priestupok proti občianskemu spolunažívaniu je len protiprávnym konaním občana proti občanovi. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na rozsudok NS SR sp.zn. 2Sžo/55/2008 zo dňa 22.04.2009, publikovaného v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod č. 50/2011, v ktorom uviedol, že na objasnenie a sankcionovanie priestupku musia byť obligatórne naplnené a zistené všetky štyri znaky skutkovej podstaty priestupku - subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka (kumulatívne). V prípade, žeby čo i len jeden znak skutkovej podstaty nebol objasnený, nemožno potom hovoriť o priestupku.

11. Vo vzťahu k názoru žalovaného vysloveného vo vyjadrení k žalobe, že ak niekto koná ako verejný činiteľ, to ešte neznamená, že sa na neho pravidlá občianskeho spolunažívania nevzťahujú, v zmysle ust. § 9 ods. 2 a 3 zákona č. 372/1990 Zb. sa pravidlá občianskeho spolunažívania týkajú aj sudcov a prokurátorov. Správny súd mal za potrebné zdôrazniť, že žalobca ako štatutárny orgán Obce E. pri výkone svojej funkcie na žiadosť Okresného súdu Liptovský Mikuláš podal správu. Žalobca túto správu nevyhotovil ako občan, ale ako štatutárny zástupca obce ako verejný činiteľ. Priestupky proti občianskemu spolunažívaniu upravujú vzťahy medzi občanmi. Žalobca nemôže byť v tom istom čase - súčasne aj verejný činiteľ aj občan. Buď koná ako verejný činiteľ alebo vystupuje ako občan. V prejednávanom prípade išlo o vzťah medzi verejným činiteľom, teda žalobcom a na druhej strane s

občanom Mgr. Y. J.. Zákon č. 372/1990 Zb. o priestupkoch sa vzťahuje aj na sudcov a prokurátorov pri výkone svojej funkcie, ale ako žalobca v postavení starostu, sa nemôžu dopustiť priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Zákon o priestupkoch nepozná pojem „verejný činiteľ“. Z tohto dôvodu je potrebné analogicky aplikovať definíciu verejného činiteľa z Trestného zákona. Priestupok proti občianskemu spolunažívaniu je len protiprávnym konaním občana proti občanovi.

12. Vzhľadom na uvedené skutočnosti správny súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP.

13. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania. Žalovanému správny súd náhradu trov konania nepriznal s poukazom na § 168 SSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ak to zákon pripúšťa (§ 439, § 440 SSP) v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu, prostredníctvom krajského súdu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

Kasačnú sťažnosť možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správny súd do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.